

[Boligministeren]

kommunerne, og det fjerde skulle se på finansieringsproblemerne.

Udvalget om finansieringsproblemerne skulle ikke mindst drøfte andre finansieringsformer end den nuværende rentesikringsordning, som også går under navnet »Den rullende snebold«. Specielt skulle udvalget drøfte en finansieringsordning, hvor staten i stedet for rentesikringen gav kurstabet på et 6 pct.s obligationslån som tilskud til byfornyelsesarbejdet og så hvert år opkrævede bidrag til en byfornyelsesfond, så huslejen steg med samme beløb som i en rentesikringsfinansieret ejendom. Da disse bidrag ville vokse år for år, ville statens nettoudgifter i starten være større end under rentesikringen, men stadig for nedadgående og måske forsvindende. Derfor kaldes denne finansieringsordning »Den smeltende snebold«. Endelig skulle udvalget drøfte problemerne omkring indeksfinansiering.

Alle udvalg skulle være færdige med deres arbejde inden udgangen af 1981.

Der er ingen tvivl om, at det vil være på sin plads at lade disse udvalg gå i gang, selv om byfornyelsesloven ikke blev stadfæstet. Dette skyldes ikke blot, at problemerne under alle omstændigheder bliver påtrængende i byfornyessammenhæng. Det skyldes også, at vi på længere sigt må overveje en anden finansieringsordning for hele byggeriet, hvis vi skal undgå, at det udsættes for svingninger som de nuværende, og hvis vi vil have aflastet de offentlige finanser.

Regeringen er derfor sindet at gennemføre det påtænkte udvalgsarbejde, så det også kan kortlægge valgmulighederne i den mere langsigtede bygge- og boligpolitik og gøre det inden den 1. oktober 1981.

Sker det, vil vi i tilknytning til næste åbningsdebat i folketinget have et godt grundlag for at drøfte, om det forlig, som udløber ved udgangen af 1981, kan forlænges valgperioden ud og suppleres med et egentligt boligforlig.

Disse meget væsentlige, langsigtede problemer, som vi virkelig må holde os for øje, må dog ikke få os til at overse, at byggeriet står midt i en overlevelseskamp, som kræver en meget hurtig og beslutsom indsats fra lovgivningsmagten.

I de ni lovforslag, som jeg hermed fremsætter, ligger muligheden for i alt 18.000 helårsjob i den nødstedte byggebranche. Den

nærmere redegørelse for dette skøn findes i de almindelige bemærkninger til forslaget til lov om statstilskud til forbedring og opretning af beboelsesejendomme.

Hvorom alting er: byggeriet står i en af sine hidtil alvorligste kriser. Jeg skal derfor anmode folketingets medlemmer om at behandle denne lovbuket, der skal afhjælpe byggekrisen, lige så hurtigt og lige så beslutsomt, som tinget plejer at behandle krisebuketter.

Fogh Rasmussen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på det konservative folkepartis og venstres vegne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om bevaring og modernisering af utidssvarende boliger og bykvarterer.

(Beslutningsforslag nr. B 1).

Jeg skal i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring og forenkling af realkreditgivningen.

(Beslutningsforslag nr. B 2).

Jeg skal i øvrigt henviser til forslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Meddelelse om valggrupper m.v.:

Formanden:

Som punkterne 1-29 på dagsordenen er optaget en række valg af stående udvalg m.v.

Jeg vil gerne bede om tingets samtykke til ved alle disse valg at medregne hr. Stavads (S) i den nævnte folketingsgruppes medlemsantal, uanset at hr. Stavads valg endnu ikke er godkendt. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Vedrørende valgene er der anmeldt følgende valggrupper:

en valggruppe mellem socialdemokratiet, det radikale venstre og Steenholdt med i alt 80 medlemmer;

en valggruppe mellem venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne, kri-

[Formanden]

steligt folkeparti og hr. Jørgen Junior med i alt 57 medlemmer;

en valggruppe mellem socialistisk folkeparti, venstresocialisterne, Danmarks retsforbund og hr. Preben Lange med i alt 23 medlemmer;

en valggruppe på 19 medlemmer, fremskridtspartiet.

Der foreligger indstilling fra de forskellige grupper om disse valg.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Valg af 16 medlemmer til udvalget for forretningsordenen.

Valgt blev:

- 1 Normann Andersen (S)
- 2 J. K. Hansen (S)
- 3 Heinesen (S)
- 4 Søren B. Jørgensen (S)
- 5 Tove Lindbo Larsen (S)
- 6 Otto Mørch (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)
- 8 Lone Dybkjær (RV)
- 9 Christophersen (V)
- 10 Bertel Haarder (V)
- 11 Hagen Hagensen (KF)
- 12 Stetter (KF)
- 13 Chr. Christensen (KrF)
- 14 Rahbæk Møller (SF)
- 15 Alfred Hansen (DR)
- 16 Glistrup (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Valg af 17 medlemmer til udvalget til valgsprøvelse.

Valgt blev:

- 1 Svend Andersen (S)
- 2 J. K. Hansen (S)
- 3 Jytte Hilden (S)
- 4 Ervin Jensen (S)
- 5 Helmar Sørensen (S)
- 6 Tastesen (S)
- 7 Westh (S)
- 8 Aase Olesen (RV)
- 9 Mette Madsen (V)
- 10 Øllgaard (V)

- 11 Annelise Gotfredsen (KF)
- 12 Gerda Møller (KF)
- 13 Arne Melchior (CD)
- 14 Rahbæk Møller (SF)
- 15 Alfred Hansen (DR)
- 16 Kjærulff-Schmidt (FP)
- 17 Poulsgaard (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til arbejdsmarkedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Aage Andersen (S)
- 2 Bakholt (S)
- 3 Hans Hækkerup (S)
- 4 Hans Jørgen Jensen (S)
- 5 Søren B. Jørgensen (S)
- 6 Kaj Poulsen (S)
- 7 Taanquist (S)
- 8 Bolvig (RV)
- 9 Enggaard (V)
- 10 Jens Peter Jensen (V)
- 11 Grethe Fenger Møller (KF)
- 12 Ninn-Hansen (KF)
- 13 Arne Melchior (CD)
- 14 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 15 Kurt Hansen (VS)
- 16 Lawaetz (FP)
- 17 Glistrup (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Demsitz (S)
- Otto Mørch (S)
- 8 Lone Dybkjær (RV)
- 9-10 Brøndsted (V)
- Christophersen (V)
- 11-12 Henning Andersen (KF)
- Dyremose (KF)
- 13 Poul H. Møller (KrF)
- 14 Birthe Nielsen (SF)
- 15 Mølgaard (DR)
- 16-17 Nymann (FP)
- Voigt (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til boligudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Svend Andersen (S)
- 2 Bakholt (S)
- 3 Knud Damgaard (S)
- 4 Grünbaum (S)
- 5 Majken Hessner (S)
- 6 Preben Steen Nielsen (S)
- 7 Kaj Poulsen (S)
- 8 Dræbye (RV)
- 9 Svend Erik Hovmand (V)
- 10 Fogh Rasmussen (V)
- 11 Keld Andersen (KF)
- 12 Agnete Laustsen (KF)
- 13 Arne Bjerregaard (KrF)
- 14 Kalnæs (SF)
- 15 Anne Grete Holmsgård (VS)
- 16 Kirsten Jacobsen (FP)
- 17 Thorndahl (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Winnie Møller (S)
Lissa Mathiasen (S)
- 8 Niels Helveg Petersen (RV)
- 9-10 Brixtofte (V)
Bjørn Elmquist (V)
- 11-12 Annelise Gotfredsen (KF)
Eva Møller (KF)
- 13 Bollmann (CD)
- 14 Bjørn Poulsen (SF)
- 15 Mølgaard (DR)
- 16-17 Glensgård (FP)
Kjærulff-Schmidt (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Valg af 21 medlemmer til det energipolitiske udvalg.*Valgt blev:*

- 1 Knud Damgaard (S)
- 2 Mette Groes (S)
- 3 Søren Hansen (S)
- 4 Thomas Have (S)
- 5 Jytte Hilden (S)
- 6 Hans Hækkerup (S)
- 7 Preben Steen Nielsen (S)
- 8 Birte Weiss (S)
- 9 Westh (S)
- 10 Lone Dybkjær (RV)
- 11 Arne Christiansen (V)

- 12 Enggaard (V)
- 13 Ivar Hansen (V)
- 14 Annelise Gotfredsen (KF)
- 15 Dyremose (KF)
- 16 Birgith Mogensen (CD)
- 17 Poul H. Møller (KrF)
- 18 Kalnæs (SF)
- 19 Mølgaard (DR)
- 20 Arentoft (FP)
- 21 Maisted (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til erhvervsudvalget.*Valgt blev:*

Til medlemmer:

- 1 Jytte Andersen (S)
- 2 Svend Andersen (S)
- 3 Demsitz (S)
- 4 Ervin Jensen (S)
- 5 Tove Lindbo Larsen (S)
- 6 Lissa Mathiasen (S)
- 7 Westh (S)
- 8 Janne Normann (RV)
- 9 Ellemann-Jensen (V)
- 10 Fogh Rasmussen (V)
- 11 Kjelgaard (KF)
- 12 Dyremose (KF)
- 13 Arne Bjerregaard (KrF)
- 14 Rahbæk Møller (SF)
- 15 Alfred Hansen (DR)
- 16 Askjær Jørgensen (FP)
- 17 Kirsten Jacobsen (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Ole Thomsen (S)
Kelm-Hansen (S)
- 8 Lone Dybkjær (RV)
- 9-10 Arne Christiansen (V)
Jens Peter Jensen (V)
- 11-12 Ole Bernt Henriksen (KF)
Henning Andersen (KF)
- 13 Mimi Jakobsen (CD)
- 14 Bjørn Poulsen (SF)
- 15 Waldorff (VS)
- 16-17 Ernst Schmidt (FP)
Lawaetz (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Valg af 17 medlemmer til finansudvalget:*Valgt blev:*

- 1 Albertsen (S)
- 2 Karen Dahlerup Andersen (S)
- 3 Normann Andersen (S)
- 4 Camre (S)
- 5 Thomas Have (S)
- 6 Henning Jensen (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)
- 8 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 9 Enggaard (V)
- 10 Bertel Haarder (V)
- 11 Palle Simonsen (KF)
- 12 Gammelgaard (KF)
- 13 Mimi Jakobsen (CD)
- 14 Ingerlise Koefoed (SF)
- 15 Flygaard (DR)
- 16 Askjær Jørgensen (FP)
- 17 Glensgård (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til forsvarsudvalget.*Valgt blev:*

Til medlemmer:

- 1 Aagø Andersen (S)
- 2 Erik Andersen (S)
- 3 Lasse Budtz (S)
- 4 Knud Damgaard (S)
- 5 Heinesen (S)
- 6 Preben Steen Nielsen (S)
- 7 Robert Pedersen (S)
- 8 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 9 Arne Christiansen (V)
- 10 Mette Madsen (V)
- 11 Palle Simonsen (KF)
- 12 Keld Andersen (KF)
- 13 Bollmann (CD)
- 14 Gert Petersen (SF)
- 15 Lis Starcke (DR)
- 16 Arentoft (FP)
- 17 Ernst Schmidt (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Jytte Andersen (S)
Demsitz (S)
- 8 Stinus (RV)
- 9-10 Christophersen (V)
Sønderby (V)

- 11-12 Hagen Hagensen (KF)
Gerda Møller (KF)
- 13 Poul H. Møller (KrF)
- 14 Hanne Engberg (SF)
- 15 Steen Folke (VS)
- 16-17 Poulsgaard (FP)
Halvgaard (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Valg af 17 medlemmer til indfødsretsudvalget.*Valgt blev:*

- 1 Jytte Andersen (S)
- 2 Demsitz (S)
- 3 Søren Hansen (S)
- 4 Thomas Have (S)
- 5 Majken Hessner (S)
- 6 Ervin Jensen (S)
- 7 Ole Thomsen (S)
- 8 Janne Normann (RV)
- 9 Svend Heiselberg (V)
- 10 Henrik Toft (V)
- 11 Burgdorf (KF)
- 12 Karen Højte Jensen (KF)
- 13 Poul H. Møller (KrF)
- 14 Birthe Nielsen (SF)
- 15 Margrete Auken (SF)
- 16 Dohrmann (FP)
- 17 Knud Lind (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kirkeudvalget.*Valgt blev:*

Til medlemmer:

- 1 Kirsten Andersen (S)
- 2 Søren Hansen (S)
- 3 Grete Hækkerup (S)
- 4 Lindenskov (S)
- 5 Erik B. Smith (S)
- 6 Jimmy Stahr (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)
- 8 Ole Vig Jensen (RV)
- 9 Brøndsted (V)
- 10 Anders Poulsen (V)
- 11 Burgdorf (KF)

- 12 Eva Møller (KF)
- 13 Steffensen (KrF)
- 14 Hanne Engberg (SF)
- 15 Flygaard (DR)
- 16 Ernst Schmidt (FP)
- 17 Poulsgaard (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Karen Dahlerup Andersen (S)
Winnie Møller (S)
- 8 Bilgrav-Nielsen (RV)
- 9-10 Jens Peter Jensen (V)
Sønderby (V)
- 11-12 Niels Andersen (KF)
Karen Thurøe Hansen (KF)
- 13 Bollmann (CD)
- 14 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 15 Margrete Auken (SF)
- 16-17 Nymann (FP)
Askjær Jørgensen (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kommunaludvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kirsten Andersen (S)
- 2 Erenbjerg (S)
- 3 Hans Hækkerup (S)
- 4 Egon Jensen (S)
- 5 Henning Jensen (S)
- 6 Winnie Møller (S)
- 7 Helmar Sørensen (S)
- 8 Dræbye (RV)
- 9 Svend Erik Hovmand (V)
- 10 Henrik Toft (V)
- 11 Flemming Jensen (KF)
- 12 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 13 Steffensen (KrF)
- 14 Birthe Nielsen (SF)
- 15 Flygaard (DR)
- 16 Tang Sørensen (FP)
- 17 Thorndahl (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 J. K. Hansen (S)
Taanquist (S)
- 8 Aase Olesen (RV)
- 9-10 Bundgaard Nielsen (V)
Ivar Hansen (V)

- 11-12 Karen Højte Jensen (KF)
Agnete Laustsen (KF)
- 13 Mimi Jakobsen (CD)
- 14 Ingerlise Koefoed (SF)
- 15 Tyroll (VS)
- 16-17 Pilgaard Andersen (FP)
Knud Lind (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til kulturudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Lasse Budtz (S)
- 2 Søren Hansen (S)
- 3 Majken Hessner (S)
- 4 Kelm-Hansen (S)
- 5 Lindenskov (S)
- 6 Jimmy Stahr (S)
- 7 Birte Weiss (S)
- 8 Bernhard Baunsgaard (RV)
- 9 Mette Madsen (V)
- 10 Øllgaard (V)
- 11 Flemming Jensen (KF)
- 12 Gerda Møller (KF)
- 13 Arne Melchior (CD)
- 14 Ingerlise Koefoed (SF)
- 15 Mølgaard (DR)
- 16 Poulsgaard (FP)
- 17 Voigt (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Mette Groes (S)
Ole Thomsen (S)
- 8 Janne Normann (RV)
- 9-10 Brøndsted (V)
Bundgaard Nielsen (V)
- 11-12 Grethe Fenger Møller (KF)
Annelise Gotfredsen (KF)
- 13 Steffensen (KrF)
- 14 Marianne Bentsen-Pedersen (SF)
- 15 Wilhjelms (VS)
- 16-17 Knud Lind (FP)
Kirsten Jacobsen (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til landbrugs- og fiskeriudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Erik Andersen (S)
- 2 Svend Andersen (S)
- 3 Heinesen (S)
- 4 Ervin Jensen (S)
- 5 Helmar Sørensen (S)
- 6 Westh (S)
- 7 Steenholdt (Grønl.)
- 8 Ole Vig Jensen (RV)
- 9 Svend Heiselberg (V)
- 10 Niels Anker Kofoed (V)
- 11 Grove (KF)
- 12 Burgdorf (KF)
- 13 Arne Bjerregaard (KrF)
- 14 Bjørn Poulsen (SF)
- 15 Rahbæk Møller (SF)
- 16 Tang Sørensen (FP)
- 17 Halvgaard (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 J. K. Hansen (S)
Lindenskov (S)
- 8 Janne Normann (RV)
- 9-10 Henrik Toft (V)
Øllgaard (V)
- 11-12 Niels Andersen (KF)
Kjelgaard (KF)
- 13 Bollmann (CD)
- 14 Alfred Hansen (DR)
- 15 Kurt Hansen (VS)
- 16-17 Ove Jensen (FP)
Ernst Schmidt (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til markedsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Karen Dahlerup Andersen (S)
- 2 Helle Degn (S)
- 3 Ole Espersen (S)
- 4 Mette Groes (S)
- 5 Heinesen (S)
- 6 Kelm-Hansen (S)
- 7 Westh (S)
- 8 Ole Vig Jensen (RV)
- 9 Arne Christiansen (V)
- 10 Niels Anker Kofoed (V)

- 11 Stetter (KF)
- 12 Ole Bernt Henriksen (KF)
- 13 Steffensen (KrF)
- 14 Bjørn Poulsen (SF)
- 15 Ib Christensen (DR)
- 16 Glistrup (FP)
- 17 Tang Sørensen (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Erik B. Smith (S)
Steenholdt (Grønl.)
- 8 Stinus (RV)
- 9-10 Ellemann-Jensen (V)
Christophersen (V)
- 11-12 Grethe Fenger Møller (KF)
Grove (KF)
- 13 Mimi Jakobsen (CD)
- 14 Hanne Engberg (SF)
- 15 Steen Folke (VS)
- 16-17 Halvgaard (FP)
Svend Heiselberg (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til miljø- og planlægningsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kirsten Andersen (S)
- 2 Svend Andersen (S)
- 3 Camre (S)
- 4 Demsitz (S)
- 5 Mette Groes (S)
- 6 Jytte Hilden (S)
- 7 Taanquist (S)
- 8 Bolvig (RV)
- 9 Svend Erik Hovmand (V)
- 10 Bundgaard Nielsen (V)
- 11 Ole Bernt Henriksen (KF)
- 12 Niels Andersen (KF)
- 13 Birgith Mogensen (CD)
- 14 Margrete Auken (SF)
- 15 Waldorff (VS)
- 16 Thorndahl (FP)
- 17 Maisted (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Søren B. Jørgensen (S)
Westh (S)
- 8 Dræbye (RV)
- 9-10 Christophersen (V)

- Sønderby (V)
 11-12 Karen Højte Jensen (KF)
 Henning Andersen (KF)
 13 Steffensen (KrF)
 14 Rahbæk Møller (SF)
 15 Flygaard (DR)
 16-17 Nymann (FP)
 Ernst Schmidt (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget om offentlige arbejder.

Valgt blev:

- Til medlemmer:
 1 Aage Andersen (S)
 2 Normann Andersen (S)
 3 Knud Damgaard (S)
 4 Erenbjerg (S)
 5 J. K. Hansen (S)
 6 Henning Jensen (S)
 7 Otto Mørch (S)
 8 Bilgrav-Nielsen (RV)
 9 Brøndsted (V)
 10 Ivar Hansen (V)
 11 Niels Andersen (KF)
 12 Grove (KF)
 13 Bollmann (CD)
 14 Margrete Auken (SF)
 15 Alfred Hansen (DR)
 16 Glensgård (FP)
 17 Dohrmann (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Ole Thomsen (S)
 Heinesen (S)
 8 Dræbye (RV)
 9-10 Svend Heiselberg (V)
 Svend Erik Hovmand (V)
 11-12 Flemming Jensen (KF)
 Burgdorf (KF)
 13 Chr. Christensen (KrF)
 14 Lilli Gyldenkilde (SF)
 15 Kurt Hansen (VS)
 16-17 Arentoft (FP)
 Ernst Schmidt (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til det politisk-økonomiske udvalg.

Valgt blev:

- Til medlemmer:
 1 Albertsen (S)
 2 Ole Espersen (S)
 3 Grünbaum (S)
 4 Heinesen (S)
 5 Søren B. Jørgensen (S)
 6 Robert Pedersen (S)
 7 Tastesen (S)
 8 Niels Helveg Petersen (RV)
 9 Christophersen (V)
 10 Enggaard (V)
 11 Poul Schlüter (KF)
 12 Stetter (KF)
 13 Chr. Christensen (KrF)
 14 Gert Petersen (SF)
 15 Ib Christensen (DR)
 16 Ove Jensen (FP)
 17 Glistrup (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Kaj Poulsen (S)
 Lone Dybkjær (RV)
 8 Ole Vig Jensen (RV)
 9-10 Ellemann-Jensen (V)
 Bertel Haarder (V)
 11-12 Ninn-Hansen (KF)
 Palle Simonsen (KF)
 13 Arne Melchior (CD)
 14 Bjørn Poulsen (SF)
 15 Waldorff (VS)
 16-17 Halvgaard (FP)
 Tang Sørensen (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til retsudvalget.

Valgt blev:

- Til medlemmer:
 1 Ole Espersen (S)
 2 Jytte Hilden (S)
 3 Hans Jørgen Jensen (S)
 4 Tove Lindbo Larsen (S)
 5 Winnie Møller (S)
 6 Otto Mørch (S)
 7 Jimmy Stahr (S)
 8 Bernhard Baunsgaard (RV)

- 9 Bjørn Elmquist (V)
- 10 Nathalie Lind (V)
- 11 Hagen Hagensen (KF)
- 12 Annelise Gotfredsen (KF)
- 13 Poul H. Møller (KrF)
- 14 Ebba Strange (SF)
- 15 Lis Starcke (DR)
- 16 Knud Lind (FP)
- 17 Kjærulff-Schmidt (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Lissa Mathiasen (S)
- Erik B. Smith (S)
- 8 Aase Olesen (RV)
- 9-10 Mette Madsen (V)
- Anders Poulsen (V)
- 11-12 Agnete Laustsen (KF)
- Ninn-Hansen (KF)
- 13 Birgith Mogensen (CD)
- 14 Marianne Bentsen-Pedersen (SF)
- 15 Wilhjem (VS)
- 16-17 Kirsten Jacobsen (FP)
- Pilgaard Andersen (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til skatte- og afgiftsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Bakholt (S)
- 2 Camre (S)
- 3 Erenbjerg (S)
- 4 J. K. Hansen (S)
- 5 Thomas Have (S)
- 6 Egon Jensen (S)
- 7 Tastesen (S)
- 8 Bernhard Baunsgaard (RV)
- 9 Brixtofte (V)
- 10 Ellemann-Jensen (V)
- 11 Hagen Hagensen (KF)
- 12 Gammelgaard (KF)
- 13 Bollmann (CD)
- 14 Rahbæk Møller (SF)
- 15 Flygaard (DR)
- 16 Dohrmann (FP)
- 17 Glistrup (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Ervin Jensen (S)
- Kaj Poulsen (S)

- 8 Aase Olesen (RV)
- 9-10 Ivar Hansen (V)
- Anders Poulsen (V)
- 11-12 Keld Andersen (KF)
- Kjelgaard (KF)
- 13 Arne Bjerregaard (KrF)
- 14 Bjørn Poulsen (SF)
- 15 Wilhjem (VS)
- 16-17 Thorndahl (FP)
- Kirsten Jacobsen (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til socialudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Albertsen (S)
- 2 Hans Hækkerup (S)
- 3 Inge Fischer Møller (S)
- 4 Winnie Møller (S)
- 5 Erik B. Smith (S)
- 6 Ole Thomsen (S)
- 7 Taanquist (S)
- 8 Aase Olesen (RV)
- 9 Brixtofte (V)
- 10 Nathalie Lind (V)
- 11 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 12 Agnete Laustsen (KF)
- 13 Dyremose (KF)
- 14 Inge Krogh (KrF)
- 15 Birthe Nielsen (SF)
- 16 Anne Grete Holmsgård (VS)
- 17 Pilgaard Andersen (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Grete Hækkerup (S)
- Lindenskov (S)
- 8 Lone Dybkjær (RV)
- 9-10 Bertel Haarder (V)
- Henrik Toft (V)
- 11-13 Karen Højte Jensen (KF)
- Thorndahl (FP)
- 14 Birgith Mogensen (CD)
- 15 Lilli Gyldenkilde (SF)
- 16 Lis Starcke (DR)
- 17 Knud Lind (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til uddannelsesudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Jytte Andersen (S)
- 2 Helle Degn (S)
- 3 J. K. Hansen (S)
- 4 Lissa Mathiasen (S)
- 5 Jimmy Stahr (S)
- 6 Helmar Sørensen (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)
- 8 Ole Vig Jensen (RV)
- 9 Bertel Haarder (V)
- 10 Bundgaard Nielsen (V)
- 11 Karen Højte Jensen (KF)
- 12 Eva Møller (KF)
- 13 Chr. Christensen (KrF)
- 14 Marianne Bentsen-Pedersen (SF)
- 15 Alfred Hansen (DR)
- 16 Halvgaard (FP)
- 17 Nymann (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Hans Jørgen Jensen (S)
- Tove Lindbo Larsen (S)
- 8 Lone Dybkjær (RV)
- 9-10 Fogh Rasmussen (V)
- Øllgaard (V)
- 11-12 Flemming Jensen (KF)
- Gerda Møller (KF)
- 13 Mimi Jakobsen (CD)
- 14 Ebba Strange (SF)
- 15 Steen Folke (VS)
- 16-17 Poulsgaard (FP)
- Lawaetz (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udenrigsudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Erik Andersen (S)
- 2 Lasse Budtz (S)
- 3 Helle Degn (S)
- 4 Kelm-Hansen (S)
- 5 Winnie Møller (S)
- 6 Robert Pedersen (S)
- 7 Nørgaard Sørensen (S)

- 8 Stinus (RV)
- 9 Bjørn Elmquist (V)
- 10 Christophersen (V)
- 11 Kjelgaard (KF)
- 12 Gerda Møller (KF)
- 13 Inge Krogh (KrF)
- 14 Hanne Engberg (SF)
- 15 Lis Starcke (DR)
- 16 Halvgaard (FP)
- 17 Kjærulff-Schmidt (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Majken Hessner (S)
- Ole Thomsen (S)
- 8 Bolvig (RV)
- 9-10 Ellemann-Jensen (V)
- Fogh Rasmussen (V)
- 11-12 Grethe Fenger Møller (KF)
- Eva Møller (KF)
- 13 Arne Melchior (CD)
- 14-15 Gert Petersen (SF)
- Steen Folke (VS)
- 16-17 Arentoft (FP)
- Mimi Jakobsen (CD)

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til udvalget angående videnskabelig forskning.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kirsten Andersen (S)
- 2 Camre (S)
- 3 Helle Degn (S)
- 4 J. K. Hansen (S)
- 5 Jimmy Stahr (S)
- 6 Birte Weiss (S)
- 7 Westh (S)
- 8 Lone Dybkjær (RV)
- 9 Bertel Haarder (V)
- 10 Anders Poulsen (V)
- 11 Eva Møller (KF)
- 12 Dyremose (KF)
- 13 Mimi Jakobsen (CD)
- 14 Margrete Auken (SF)
- 15 Mølgaard (DR)
- 16 Nymann (FP)
- 17 Pilgaard Andersen (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1-7 Ole Espersen (S)

- Hans Jørgen Jensen (S)
 8 Dræbye (RV)
 9-10 Bjørn Elmquist (V)
 Fogh Rasmussen (V)
 11-12 Keld Andersen (KF)
 Grove (KF)
 13 Inge Krogh (KrF)
 14 Kalnæs (SF)
 15 Steen Folke (VS)
 16-17 Lawaetz (FP)
 Dohrmann (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Valg af 2 medlemmer til at føre tilsyn med folketingets bibliotek.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Grete Hækkerup (S)
 2 Bertel Haarder (V)

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Valg af 9 medlemmer til det i grundlovens § 71 omhandlede tilsyn med behandlingen af personer, som er underkastet frihedsberøvelse.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Thomas Have (S)
 2 Hans Hækkerup (S)
 3 Stavad (S)
 4 Aase Olesen (RV)
 5 Henrik Toft (V)
 6 Karen Thurøe Hansen (KF)
 7 Birgith Mogensen (CD)
 8 Lilli Gyldenkilde (SF)
 9 Poulsgaard (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Valg af 17 medlemmer og 17 stedfortrædere til det udenrigspolitiske nævn.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 K. B. Andersen (S)
 2 Lasse Budtz (S)

- 3 Helle Degn (S)
 4 Ole Espersen (S)
 5 Heinesen (S)
 6 Kelm-Hansen (S)
 7 Robert Pedersen (S)
 8 Stinus (RV)
 9 Arne Christiansen (V)
 10 Christophersen (V)
 11 Ninn-Hansen (KF)
 12 Poul Schlüter (KF)
 13 Arne Melchior (CD)
 14 Jørgen Junior (UP)
 15 Gert Petersen (SF)
 16 Ib Christensen (DR)
 17 Arentoft (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1 Henning Jensen (S)
 2 Jytte Hilden (S)
 3 Nørgaard Sørensen (S)
 4 J. K. Hansen (S)
 5 Majken Hessner (S)
 6 Jimmy Stahr (S)
 7 Erik Andersen (S)
 8 Bolvig (RV)
 9 Ellemann-Jensen (V)
 10 Nathalie Lind (V)
 11 Stetter (KF)
 12 Ole Bernt Henriksen (KF)
 13 Inge Krogh (KrF)
 14 Kjærulff-Schmidt (FP)
 15 Hanne Engberg (SF)
 16 Anne Grete Holmsgård (VS)
 17 Halvgaard (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Valg af 16 medlemmer og 16 stedfortrædere til Nordisk Råd.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 K. B. Andersen (S)
 2 Karen Dahlerup Andersen (S)
 3 Heinesen (S)
 4 Egon Jensen (S)
 5 Robert Pedersen (S)
 6 Tastesen (S)
 7 Steenholdt (GrønL.)
 8 Niels Helveg Petersen (RV)
 9 Enggaard (V)
 10 Nathalie Lind (V)

- 11 Stetter (KF)
- 12 Hagen Hagensen (KF)
- 13 Chr. Christensen (KrF)
- 14 Ebba Strange (SF)
- 15 Ib Christensen (DR)
- 16 Halvgaard (FP)

Til stedfortrædere for:

- 1 Albertsen (S)
- 2 Otto Mørch (S)
- 3 Henning Jensen (S)
- 4 Hans Jørgen Jensen (S)
- 5 J. K. Hansen (S)
- 6 Erik Andersen (S)
- 7 Kaj Poulsen (S)
- 8 Stinus (RV)
- 9 Ivar Hansen (V)
- 10 Christophersen (V)
- 11 Karen Thurøe Hansen (KF)
- 12 Gerda Møller (KF)
- 13 Bollmann (CD)
- 14 Steen Folke (VS)
- 15 Wilhjelm (VS)
- 16 Glensgård (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Valg af 17 medlemmer til valutaudvalget.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Kirsten Andersen (S)
- 2 Normann Andersen (S)
- 3 Demnitz (S)
- 4 Tove Lindbo Larsen (S)
- 5 Robert Pedersen (S)
- 6 Erik B. Smith (S)
- 7 Birte Weiss (S)
- 8 Niels Helveg Petersen (RV)
- 9 Jens Peter Jensen (V)
- 10 Niels Anker Kofoed (V)
- 11 Kjelgaard (KF)
- 12 Dyremose (KF)
- 13 Arne Melchior (CD)
- 14 Bjørn Poulsen (SF)
- 15 Flygaard (DR)
- 16 Glistrup (FP)
- 17 Glensgård (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Valg af 11 medlemmer til udvalget angående det civile beredskab.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Jytte Andersen (S)
- 2 Thomas Have (S)
- 3 Hans Hækkerup (S)
- 4 Helmar Sørensen (S)
- 5 Dræbye (RV)
- 6 Sønderby (V)
- 7 Gerda Møller (KF)
- 8 Bollmann (CD)
- 9 Poul H. Møller (KrF)
- 10 Gert Petersen (SF)
- 11 Arentoft (FP)

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. 6

1) Til *finansministeren* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvilke forholdsregler vil der blive truffet til sikring af udførelsen af offentlige, lovmæssige opgaver, uanset om nogle EDB-folk er i konflikt?«

Skriftlig begrundelse

Det er helt uantageligt, at en arbejdsnedlæggelse hos nogle EDB-folk kan bevirke forsinkelser med udførelse af opgaver, som det lovmæssigt er pålagt det offentlige at udføre. Der må findes en løsning, således at 450 EDB-folks arbejdsvægring på I/S Datacentralen ikke gør det tvivlsomt, om skatteyderne rettidigt vil kunne nå at få deres slutopgørelse for skatteåret 1979.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg kan oplyse, at I/S Datacentralen har søgt at sikre længst muligt varsel til at træffe nødvendige forholdsregler i tilfælde af arbejdsstandsning, samt at opgaver af særlig vigtighed for samfundet holdes uden for arbejdsstandsninger.

Der er således i Datacentralens overenskomster med personaleforeningerne optaget bestemmelser om, at beslutning om at iværk-

[Finansministeren]

sætte arbejdsstandsning efter overenskomstens udløb skal meddeles den anden part ved særlig anbefalet skrivelse med mindst to måneders varsel. Arbejdsstandsning kan kun iværksættes fra den 1. i hver måned og kan ikke omfatte medlemmer, der undtages ved aftale, herunder navnlig medlemmer, som medvirker ved offentlige opgaver, hvis gennemførelse må anses for uomgængeligt nødvendig af hensyn til væsentlige offentlige interesser. Jeg vil tilføje, at arbejdsstandsning ikke kan omfatte ledende medarbejdere.

For at sikre opgaverne i tilfælde af overenskomststridige arbejdsnedlæggelser er det aftalt, at formandskaberne for programmørforeningen og operatørforeningen ud over at varetage de opgaver, der følger af fredspligten »af al magt vil bestræbe sig på, at livsvigtige opgaver i tilfælde af arbejdsnedlæggelse søges holdt uden for disse arbejdsnedlæggelser«.

Jeg kan altså sige, at der er foretaget ganske store bestræbelser på at undgå den situation, der er baggrunden for hr. Hagen Hagensens spørgsmål. Jeg kan også tilføje, at en aftale er brudt i det foreliggende tilfælde, og at det er det, der har givet anledning til krav i arbejdsretten om skærpet bod.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg siger tak til finansministeren for de faktiske oplysninger, ministeren gav her, men jeg må blot sige, at de ikke tilfredsstill mig. For problemet er jo, hvordan man sikrer, at udførelsen af offentlige, ofte lovmæssigt fastlagte opgaver sikres, uanset om nogle folk, der betjener EDB, går i konflikt.

Vi lever i en tidsalder, hvor det er helt klart, at vi må gøre brug af den moderne teknik, og jeg skal være den sidste til at sige, at man ikke skal gøre det. Men vi må til gengæld sikre os, at en lille håndfuld folk ikke kan sætte det hele i stå eller – sagt på en anden måde – kan strø så meget sand i maskineriet, at det går helt i stå og i stykker.

Derfor synes jeg, man må tage det op til overvejelse – og det er altså ikke gjort endnu, kan jeg forstå – at man simpelt hen sikrer, der er et hold til stede, så det, der skal foretages, også bliver foretaget. Vi kan ikke lade os nøje med, at der er fredspligt om, som det nærmere blev beskrevet, at man af al magt

ville bestræbe sig på at gøre dette og hint, for at der ikke skulle ske noget, når en sådan fredspligt bliver brudt, og at der derfor opstår alvorlig fare for, at ganske omfattende arbejder, der skulle udføres med EDB-teknik, ikke bliver udført til tiden.

Derfor kom, at der vist oven i købet et par døgn eller så var tale om, at politiet overhovedet ikke kunne få de oplysninger, som de nødvendigvis må have i deres arbejde, og det kan bare ske, hvis en lille håndfuld folk strejker. Sådan noget kan vi simpelt hen ikke have. Sidste gang, der var tale om noget sådant, kunne folkepensionerne ikke betales ud, og så måtte man klare det på en anden måde. Det kan ikke nytte noget, at vi henholder os til aftaler o. lign., når de brydes. Der må være et hold, der kan sættes ind; så og så mange skal kunne gøres til ledende medarbejdere, der ikke kan gå i strejke og ikke er omfattet af dette, således at vi sikrer os, at vi ikke går i stå. Det må være et rimeligt krav at stille.

Enggaard (V):

Af ministerens svar fremgik det, at der var indgået en aftale mellem finansministeriet og personalegrupperne om, at opgaver, hvis gennemførelse er uomgængeligt nødvendig for samfundet – sådan opfattede jeg svaret – skulle holdes fri for konflikter. Det er naturligvis en rigtig bestræbelse, der her er gjort; den svarer vel i princippet til den, der findes imellem amtsrådsforeningen og sygehusene om at holde vigtige opgaver fri for konflikt her.

Det, som kunne interessere, var, om ministeren ved denne lejlighed kunne redegøre for, hvilke områder der betragtes som uomgængeligt nødvendige for samfundet. Jeg tror, det vil have betydning også for folketingets vurdering af, om der var brug for yderligere skridt for at sikre de vigtige områder, at man havde kendskab til, hvilke områder der betragtes som uomgængeligt nødvendige.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Til hr. Enggaard kan jeg sige, at jeg ikke er i stand til at give en specifikation af, hvilke områder der indgår her. Jeg vil være i stand til at fremskaffe disse oplysninger til folketinget, hvis det ønskes, og hvis de foreligger specificeret, hvad jeg ikke er klar på i

[Finansministeren]

denne stund. Det, som er aftalt, er, at disse opgaver holdes udenfor, men jeg tør ikke sige, om det er her som i andre konfliktsituationer, hvor man i den konkrete situation forhandler og tager stilling til, hvilke områder der ikke skal omfattes, men det er jeg parat til at redegøre for over for folketinget, hvis det ønskes.

Til hr. Hagen Hagensen kan jeg sige følgende: der skete det i den konflikt, der har været baggrund for dette spørgsmål, at medarbejderne erkendte, den var overenskomststridig, og genoptog arbejdet efter knap tre døgn. Som jeg allerede har nævnt, er sagen indbragt for arbejdsretten med krav om skærpet bod.

Jeg kan tilføje, at jeg ikke på det foreliggende grundlag har fundet anledning til at træffe forholdsregler over for arbejdsnedlæggelser specielt på EDB-området, men jeg har bedt administrationsdepartementet iværksætte en undersøgelse af, hvor sårbare de større statslige EDB-systemer på I/S Datacentralen er i tilfælde af driftsstandsninger. Jeg tror, vi har god brug for at få en sådan vurdering, for vi skal ikke være blinde for, at centralisering af en række funktioner fører til, at dele af samfundsmaskineriet bliver meget sårbare. Jeg har forstået, at det også er det, der har været udgangspunktet for hr. Hagen Hagensens spørgsmål, og jeg har altså bedt om en vurdering fra administrationsdepartementet.

Hagen Hagensen (KF):

Ministeren og jeg er enige om, at der ikke må være områder i vort samfund, der er sårbare på en sådan måde, at en ganske lille flok kan sætte det hele i stå, og derfor er det naturligvis rart at vide, at ministeren har gjort noget, nemlig at sørge for at få at vide, hvilke områder med EDB-teknik der må anses for at være sårbare.

Men det, vi fik at vide i ministerens svar i øvrigt, var jo, at de pågældende, der var gået i strejke, havde erkendt, at den var overenskomststridig, og så genoptog man arbejdet. Derfor vil jeg blot have lov til at sige: ja men hvad, hvis de nu ikke havde erkendt, at den var overenskomststridig, og var forblevet i strejke? Så er det, vi har problemet, og det må jeg bede ministeren sørge for er bragt i orden på en sådan måde, at vi ikke går i stå af den grund. Det er helt givet, at jo mere

centraliseret vores EDB-behandling af forhold er, jo mere sårbare er vi, jo mere kan vi gå i stå. Derfor mit spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 4

2) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Gammelgaard (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for, at der etableres rasteanlæg med cafeteria på motorvejsstrækningen mellem Århus og Egebjerg nord for Horsens?«

Skriftlig begrundelse

Den 1. oktober åbnedes den del af motorvejsstrækningen fra Århus til Egebjerg nord for Horsens, som løber mellem Nybro ved Skanderborg og Egebjerg. På denne strækning findes ikke noget rasteanlæg med cafeteria. Siden midten af 1977 har en cafeteriaejer, hvis forretning »Oasen« er placeret ved den hidtidige hovedvej 10, anmodet vejdirektoratet om at måtte etablere sit cafeteria på et rasteanlæg ved den motorvej, der nu åbnes. Efter en helt urimelig langsommelig sagsbehandling har den pågældende endnu ikke modtaget et positivt svar fra vejdirektoratet, der i øvrigt tilsyneladende har indtaget ret så svingende opfattelser i sagen.

Den nævnte cafeteriaejer er i besiddelse af 10.000 underskrifter fra lastbilchauffører i ind- og udland, som støtter ønsket om at få etableret et cafeteria på et rasteanlæg på den ny motorvejsstrækning, hvor en sådan facilitet vil kunne placeres ideelt f.eks. for langturschauffører, der kommer fra Norge og Sverige og skal videre til det sydlige udland.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

I anledning af det af hr. Gammelgaard stillede spørgsmål skal jeg gerne oplyse, at der på motorvejsnettet hidtil har været planlagt et system af rasteanlæg med en indbyrdes afstand på ca. 50 km, hvor der både er tankanlæg og cafeteria. Et sådant anlæg har også været planlagt på strækningen mellem Horsens og Århus, nærmere betegnet ved Testrup. Det er imidlertid en kendsgerning, at der ved de stedfundne licitationer over

[Ministeren for offentlige arbejder]

cafeterier og tankanlæg ved disse sideanlæg ikke har været den interesse, som man havde regnet med.

Endvidere bygger det planlagte system på et arbejde, der er blevet udført for nu snart en halv snes år siden, og der er jo i mellemtiden sket et og andet, som også har indflydelse på folks forbrugsvaner.

Jeg traf derfor i foråret beslutning om, at etablering af de pågældende sideanlæg skulle sættes i bero, indtil der var foretaget en revurdering af forudsætningerne for disse anlæg.

Jeg vil lægge vægt på, at vi så hurtigt som muligt kommer til et resultat med hensyn til omfanget af det behov for service, som både erhvervschauffører og andre har på motorvejene. I mellemtiden må vi søge ved vejvisning på motorvejene at henvise de vejfarende til de nærmestliggende steder, hvor der er mulighed for hvile og for at få noget at spise.

Om den konkrete sag om cafeteriet »Oasen« er det oplyst over for mig, at ejeren i foråret 1977 søgte om at måtte etablere en salgsbod ved motorvejen for, som det hedder, »salg af is, kaffe, pølser m.v.« Der var herefter jævnlig telefonisk kontakt mellem motorvejskontoret og ejeren, idet kontoret ønskede at undersøge alle muligheder for at hjælpe den pågældende. I januar i år fik ejeren skriftligt svar, der henviste ejeren til at deltage i de da planlagte licitationer. Der har altså ikke været tale om, at den pågældende ikke har fået et klart svar, eller at hendes ansøgning i længere tid er blevet negligeret.

Gammelgaard (KF):

I foråret traf ministeren beslutning om, at der skulle nedsættes en arbejdsgruppe til at tage stilling til de her berørte problemer. Denne arbejdsgruppe er mig bekendt endnu ikke nedsat. Hvornår agter ministeren at nedsætte den arbejdsgruppe, som han for nu over et halvt år siden har truffet beslutning om at ville nedsætte?

Jeg synes i øvrigt, at ministeren slap for let uden om den problemstilling, der er rejst her, for situationen er jo den, at problemet gælder for alle motorvejsanlæg i Jylland og på Fyn, og man har ikke nu i mange år fra vejdirektoratets side kunne træffe en beslutning. Først var man indstillet på, at der skulle bygges meget store sideanlæg, rastepladser

med cafeterier. Siden har man fundet ud af, at det rent økonomisk, som ministeren også antydede det, ikke lader sig gøre. Nu er en række virksomhedsledere så i den situation, at de ikke kan fortsætte deres forretninger, fordi de nye motorveje er åbnet og vejdirektoratet ikke har kunnet beslutte sig.

Jeg synes, det er kritisabelt, at man, når man åbner det ene motorvejsanlæg efter det andet, ikke har truffet de nødvendige beslutninger om sideanlæg, når man oven i købet tager i betragtning, at den problemstilling måtte ligge klart for vejdirektoratet allerede i hvert fald i midten af 1970'erne.

Agter ministeren at gøre noget mere konkret for at give de nuværende virksomhedsejere mulighed for at etablere sig ved de bestående motorveje og ved de anlæg, som man i givet fald kan forestille sig, og hvad agter ministeren at gøre i de konkrete tilfælde, hvor ministeren med de ord, han her udtaler, i realiteten lukker en virksomhed den 1. november?

Formanden:

Nu er det jo længe siden, vi har været samlet. Jeg skal gøre opmærksom på, at den røde lampe betyder, at taletiden er udløbet.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Vedrørende det konkrete tilfælde, som hr. Gammelgaard spurgte om sidst, må jeg svare, at jeg føler, det vil være forkert af mig i dag at give et forpligtende svar, allerede af den grund, at det vil foregribe den revurdering af behovet for sideanlæg, som jeg omtalte for et øjeblik siden i mit svar.

Hertil kommer, at en lang række andre personer og virksomheder, der er berørt af vejforlægninger, med samme ret som fru Grethe Andersen vil kunne komme og gøre krav på, at man forlods tog stilling til deres specielle problemer. En sådan stillingtagen er jeg ikke for mit eget vedkommende indstillet på, idet jeg ikke finder det rigtigt, efter det jeg her har sagt.

Hr. Gammelgaard spurgte mig også, hvornår den arbejdsgruppe, som jeg ved tidligere lejligheder har udtalt mig om, ville blive nedsat. Hertil vil jeg gerne meget klart tilkendegive, at jeg selv er stærkt optaget af at få denne arbejdsgruppe nedsat, så hurtigt det

[Ministeren for offentlige arbejder]

lader sig gøre, men man må blot ikke se bort fra – det er i hvert fald min personlige opfattelse – at det i høj grad vil være ønskeligt, at man har noget mere kendskab til den videre udvikling på det trafikmæssige område, inden man skrider til at nedsætte denne gruppe. Men der skal ikke være tvivl om, at der er behov for, at denne arbejdsgruppe bliver nedsat, og det er min agt, at den også bliver nedsat, så hurtigt det vil være forsvarligt.

Gammelgaard (KF):

Hvis det må være mig tilladt at kommentere ministerens svar med hensyn til den måde, hvorpå ministeren agter at tackle problemerne, vil jeg sige, at jeg synes, det var meget vagt og upræcist. Men jeg forstår på ministeren – og det vil jeg bede ministeren bekræfte – at arbejdsgruppen altså endnu ikke er nedsat, og at der endnu kan gå et stykke tid, inden den bliver nedsat.

Hvad agter ministeren da at gøre for de forretninger, som lukker i mellemtiden? Den ene efter den anden må dreje nøglen om, fordi man i vejdirektoratet ikke har kunnet træffe de nødvendige beslutninger, skønt man har haft mange år til at træffe disse beslutninger i.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Når hr. Gammelgaard nu siger, at det var et vagt svar, jeg gav, må det være hr. Gammelgaards opfattelse. Det er en opfattelse, jeg ikke selv deler. Jeg mener, det var et meget korrekt svar, jeg gav, ikke mindst med baggrund i de interesser, der kan være inde i billedet i en sag af denne art.

Med hensyn til, hvad jeg agter at foretage mig i den kommende tid, må jeg henvise til, hvad jeg allerede har sagt. For så vidt angår de interesser, enkelte personer eller enkelte virksomheder måtte have i denne sammenhæng, må jeg udtale, at de problemer – sådan forstår jeg hr. Gammelgaards bemærkninger – vi her er stillet over for, er problemer, der er affødt af de vejforlægninger, som er konsekvensen af etableringen af disse motorvejsanlæg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 5

3) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Grove (KF):

»Hvorledes vil ministeren forklare, at antallet af arbejdstimer i postterminalen i København i juli måned 1980 opgives til 656.052 efter at være fratrukket overarbejdstimer på 78.030? Disse tal giver henholdsvis med og uden overarbejdstimer ca. 3.800 eller 3.300 ansatte i terminalen, men officielt er der i postterminalen kun ansat 2.300 medarbejdere, ligesom ministeren på den baggrund bedes oplyse, hvor mange afspadsringstimer der på nuværende tidspunkt er opsparet i postterminalen.«

Skriftlig begrundelse

Tallene fremgår i en artikel i Jyllands-Posten fra den 29. september 1980. Ifølge artiklen forstår chefen for postterminalen, Kr. Petersen, ikke disse tal, der står i et svar fra generaldirektøren til ministeren.

Noget tyder på, at man inden for postvæsenet således ikke har styr på bemandingssituationen. Ser man på postterminalen i Norge, kan det konstateres, at der i Oslo kun er ansat det halve af, hvad der er i København. Den mængde post, der sorteres, er imidlertid stort set den samme.

Ministeren bør omgående foretage en undersøgelse af antallet af medarbejdere og orientere offentligheden om, hvordan tingene hænger sammen. Der er et skærende misforhold mellem de bevillinger, der oprindeligt er givet i postterminalens regie, og de penge, der bruges. Det offentlige må gå forrest og holde sin egne budgetter, og derfor må ministeren nu gribe ind og sætte tingene på deres rette plads. Der er snakket alt for længe i denne sag. Nu må befolkningen have krav på at få besked af ministeren.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Jeg må vel nærmest forstå på den skriftlige begrundelse til det af hr. Grove stillede spørgsmål, at dette baserer sig på de opgørelser over ressourcforbruget i Københavns postterminal, som jeg oprindeligt havde modtaget fra generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, og som jeg umiddelbart efter sammen med andre besvarelser, som jeg havde modtaget på spørgsmål, jeg havde stillet

[Ministeren for offentlige arbejder]

direktoratet, orienterede tingets udvalg om offentlige arbejder om.

Generaldirektoratet har imidlertid senere konstateret en regnefejl i dette talmateriale og har derfor den 1. oktober i år leveret mig reviderede opgørelser over ressourceforbruget i Københavns postterminal, hvorom udvalget om offentlige arbejder nu også er blevet orienteret. Den omhandlede tekniske regnefejl indebar, at der i de oprindeligt udarbejdede opgørelser var 215.000–225.000 timer pr. måned for meget, svarende til godt 1.000 fuldtidsbeskæftigede. Ifølge de reviderede opgørelser fra generaldirektoratet udgjorde det samlede timeforbrug i juli måned i år i Københavns postterminal 455.022 timer, hvoraf 103.303 timer er overarbejdstimer. Dette kan sammenholdes med, at antallet af medarbejdere i postterminalen af generaldirektoratet opgives til ca. 2.300, hvoraf nogle er på deltid.

I tilslutning hertil skal jeg bemærke, at der på nuværende tidspunkt alene henstår ca. 1.600 afspadseringstimer som følge af udført overarbejde.

Grove (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, men det afføder naturligvis straks et nyt spørgsmål, idet dette spørgsmål baserer sig på ét eller to af de 18 svar, som ministeren videregav til udvalget om offentlige arbejder.

Så må jeg spørge ministeren: er de svar lige så forkerte som dette? Jeg går ud fra, at ministeren, der fremlægger dem i udvalget om offentlige arbejder, gør det under ministeransvar. Jeg synes egentlig, det er for dårligt, at man til folketingets udvalg kan fremlægge et svar, der er så forkert. Jeg synes, det er endnu dårligere, at det skal kunne gennemregnes af en journalist ved en avis, der kan påvise, hvor forkert det er. Jeg gik ud fra, at ministeren eller hans embedsmænd, inden ministeren gav oplysninger til folketingets udvalg, havde kontrolleret dem igennem.

Derfor vil jeg gerne nu spørge ministeren, hvor mange af de andre oplysninger, ministeren har givet udvalget om postterminalen, der er lige så fejlagtige. Har ministeren regnet dem igennem? Har ministeren undersøgt, om vi har fået korrekte svar dér?

Kurt Hansen (VS):

103.303 overarbejdstimer var der i juni måned, fortalte ministeren os lige. Jeg vil godt spørge ministeren: hvad agter man at gøre for at få bragt dette tal ned eller få overarbejdet helt fjernet? For ministeren har jo i et svar til mig på spørgsmål nr. 1251 sagt – jeg citerer:

»Det er imidlertid målsætningen, at overarbejde skal undgås eller begrænses mest muligt.«

Hvordan vil man opfylde denne målsætning?

Så vil jeg godt spørge ministeren yderligere, om han ikke mener, at overarbejdet faktisk har antaget et helt uacceptabelt omfang, og at overarbejde på postterminalen under ingen omstændigheder er i overensstemmelse med de målsætninger, som regeringen lagde frem i sit forslag om at begrænse overarbejdet. Og jeg vil yderligere godt spørge ministeren, om han vil tage initiativ til over for sin kollega arbejdsministeren at få tilbagekaldt den dispensation, som post- og telegrafvæsenet har i forbindelse med tjenestemændene til ikke at overholde 11 timers reglen og de hviletidsbestemmelser, som er gældende i arbejdsmiljølovens §§ 50 og 53.

Brøndsted (V):

Det spørgsmål, der er stillet her i dag, er jo i virkeligheden et spørgsmål om troværdigheden af de tal og de undersøgelser, ministeren er blevet præsenteret for, og som så også folketingets medlemmer bliver præsenteret for.

Man har på forskellig måde en fornemmelse af, at der er en vældig jongleren med facts, og derfor vil jeg da gerne for det første spørge, om de forskellige kontrolundersøgelser, der har været af, om postvæsenet lever op til sin målsætning, også er foregået på samme grundlag og på samme måde fra den ene gang til den anden, og jeg vil i det hele taget gerne stille ministeren det spørgsmål, hvad han agter: at gøre for at fremskaffe et reelt vurderings- og beslutningsgrundlag, først og fremmest til ministerens eget brug, men et sådant må også være en forudsætning for, at vi kan få en virkelig konstruktiv debat. En af årsagerne til, at der er vanskeligheder for ministeren, er nok, at vi ikke har dette vurderingsgrundlag og beslutningsgrundlag, og at ministeren ikke har det. Men hvad vil ministeren gøre for at få sikkerhed

[Brøndsted]

for, at grundlaget virkelig er til stede, så det også kan komme til handling?

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Når hr. Brøndsted nu stiller mig det spørgsmål, hvad jeg agter at gøre, må jeg hertil svare, at jeg kun har en begrænset tale-tid. Vi får jo inden længe en forespørgselsdebat, og ved den lejlighed bliver der mere tid til at redegøre for disse ting.

Men når så hr. Brøndsted stiller dette spørgsmål i relation til ønsket om et mere konstruktivt bidrag til debatten, vil jeg gerne i den anledning sige, at nu skal vi jo også være varsomme med, at vi ikke tilstræber debat bare for debattens skyld. Det, jeg er optaget af, og det, jeg hidtil har været optaget af, er at få det danske postvæsen til igen at fungere på en tilfredsstillende måde. Det er det, jeg koncentrerer mig om. Det har ganske vist ikke noget med politik at gøre, men det er også det, jeg har indskærpet meget stærkt gentagne gange over for generaldirektoratet i post- og telegrafvæsenet. Det er det, den øverste ledelse i postvæsenet må være optaget af i denne tid.

Og så til hr. Kurt Hansen. Hr. Kurt Hansen spurgte, om jeg ville tilbagekalde den dispensation, som arbejdsministeren har givet for så vidt angår 11 timers reglen. Hertil må jeg svare, at noget sådant har jeg ikke haft i sinde i den øjeblikkelige situation.

Jeg er enig med hr. Kurt Hansen i, at overarbejdet i Københavns postterminal er af et alt, alt for stort omfang, og vi må være stærkt optaget af at få dette overarbejde reduceret, så hurtigt det lader sig gøre. Efter min opfattelse er en af vejene hertil bl. a., at præstationsaftalerne bliver overholdt til punkt og prikke dag efter dag. Sker det, er jeg heller ikke i tvivl om, at det vil være en af vejene til at få antallet af overarbejdstimer reduceret væsentligt.

En anden vej, som jeg mener må betrædes – og det har jeg også indskærpet den øverste ledelse i postvæsenet – er, at der bliver mere effektivitet i den daglige ledelse på Københavns postterminal og de områder inden for postvæsenet, der har nær føling med terminalen.

Så spørger hr. Grove, om der er andre spørgsmål, hvor der er tale om forkerte be-

svarelser. Ifølge den forkerte besvarelse af det spørgsmål, der ligger til grund for hr. Groves spørgsmål i dag, bliver der, hvis jeg husker rigtigt, tale om nogle konsekvensændringer i et par andre besvarelser. Det fremgår i øvrigt også af det materiale, jeg har tilstillet udvalget om offentlige arbejder i denne omgang.

Når så hr. Grove siger: jeg gik ud fra, at ministeren eller hans embedsmænd efterkontrollerede det materiale, der blev udarbejdet, må jeg i den anledning minde hr. Grove om, at den departementale opbygning inden for ministeriet for offentlige arbejder er af en sådan karakter, at de embedsmænd, jeg i denne situation skulle rådføre mig med, er de selvsamme embedsmænd, som har udarbejdet det materiale, som hr. Grove, fuldt berettiget, er meget kritisk over for, men jeg ved ikke – det er vel ikke rigtigt af mig at stille det spørgsmål i dag – om jeg må tage hr. Groves meget kritiske bemærkninger som udtryk for, at hr. Grove og hans parti allerede er indstillet på, at jeg bør se nærmere på den departementale opbygning inden for ministeriet for offentlige arbejder. Er det tilfældet, skal det ikke møde modvilje hos mig.

Formanden:

Ministeren havde jo længe lejlighed til at glæde sig over postvæsenets farve her på knapperne.

Grove (KF):

Det er ikke for at besvare ministerens spørgsmål til mig, at jeg går på talerstolen igen, for det er jo nu engang ministerens ansvar, at postvæsenet fungerer, og hvis ministeren ønsker nogen ændringer, kan han foreslå dem her i folketinget, så skal han nok få svar på, hvad vi ønsker fra det konservative folkeparti.

Men jeg må beklage, hvis ministeren nu forsøger at skyde det, at vi får forkerte svar, over på den opbygning, der er mellem ministeren og postvæsenet. Jeg går ud fra, at ministeren vil bekræfte her fra talerstolen, at det er ministerens ansvar, at de svar, ministeren giver os i udvalget, er korrekte. Jeg har forstået det sådan, at der kan følge et par enkelte ændringer i de øvrige svar, vi har fået på dette område, men resten står ministeren stadig væk til ansvar for. Hvis vi fin-

[Grove]

der fejl i dem, er det ministerens ansvar, og der er ikke nogen som helst andre steder, vi skal placere det ansvar.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Jeg må vist have lov til at sige, at jeg i hvert fald aldrig har gjort forsøg på at smøge et ansvar af mig. Jeg vedstår det ansvar, jeg har, og i anledning af det stillede spørgsmål vil jeg da også gerne meget klart tilkendegive, at det politiske ansvar for, at postvæsenet fungerer tilfredsstillende – og jeg siger det politiske ansvar – ligger hos mig. Det har jeg vedstået til enhver tid, det vedstår jeg også ved denne lejlighed, og det vil jeg også vedstå fremover, så længe det er mig, der er minister.

Men jeg forstår jo, at man nu både fra konservativ side og fra venstres side vil lægge op til en ministerstorm, og det giver ikke anledning til bitterhed hos mig, tværtimod, det hører med til spillets regler, hvis jeg må sige det sådan. Men jeg må forstå de kommentarer, der har ledsaget omtalen af denne forespørgselsdebat, som der nu lægges op til, sådan, at man både hos de konservative og i partiet venstre af hensyn til postvæsenet ville have været langt, langt mere tryk, hvis jeg for nu snart et år siden ikke var blevet minister for offentlige arbejder, men at min forgænger, hr. Ivar Hansen, fortsat havde været minister for offentlige arbejder. Jeg kan kun notere mig, at det er en konservativ opfattelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 1

4) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Nathalie Lind (V):

»Hvad vil ministeren gøre i anledning af, at ministerens afgørelse om, at Krøyers billeder skulle hænges op igen på Den Hirschsprungske Samling, ikke er blevet fulgt?«

Skriftlig begrundelse

I en artikel i Berlingske Tidende den 30. september d.å. med titlen »Nede i fru Finsens kælder« hævder skolebestyrer, cand. theol. Jørgen Stegelmann, at ministerens af-

gørelse om Krøyers billeder ikke er blevet fulgt, hvorfor han formoder, at de stadig befinder sig i »fru Finsens kælder«.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til dette vil jeg svare, at i slutningen af august måned havde jeg et møde med museumsdirektør Hanne Finsen og med den øvrige bestyrelse for Den Hirschsprungske Samling, og da gennemdrøftede vi de problemer, som er opstået på museet. Jeg bad ved denne lejlighed bestyrelsen om at udforme nærmere retningslinjer for museets drift og for kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktøren. Samtidig tilkendegav jeg over for direktør Hanne Finsen, at jeg fandt, at Den Hirschsprungske Samling i øjeblikket fremtræder i en uacceptabel form, og at jeg forudsætter, at hun prioriterer opgaven med at retablere samlingen højest i efteråret, så snart en særudstilling på Ordrupgårdsamlingen i september-oktober er færdig.

Det er således en misforståelse, når fru Nathalie Lind mener, at jeg har stillet krav om, at bestemte billeder skulle være ophængt inden for en bestemt tidsfrist. Jeg går naturligvis ud fra, at direktør Hanne Finsen går i gang med retableringen af Den Hirschsprungske Samling, og jeg har fået oplyst, at bestyrelsen for samlingen regner med at kunne drøfte de fremtidige retningslinjer for museets virksomhed med mig på et møde i slutningen af oktober.

Nathalie Lind (V):

Jeg mener nu ikke, der foreligger nogen misforståelse her. Jeg står med en hel række avisudklip fra det møde i slutningen af august måned, som blev afholdt mellem ministeren og bestyrelsen, og jeg citerer fra B.T. for den 30. august. Deri siger ministeren:

»Jeg har sagt til Hanne Finsen, at hun ikke behøver at vente så længe på at begynde at løse mange af de problemer, som konkret ligger i museet, det vil sige, hvilke billeder der skal op eller restaureres . . .«. I en anden artikel ender ministeren med at sige: »Hanne Finsen kan gøre mange ting allerede nu for at få bragt museet i en bedre form«.

Men der er intet sket.

Jeg vil gerne have lov at føje til, at et medlem af bestyrelsen og direktøren for sta-

[Nathalie Lind]

tens museum for kunst, direktør Rostrup Bøyesen, den 3. oktober til Berlingske Tidende udtaler, ganske vist for egen regning, men alligevel, at han ikke kan begribe, at det skal tage så lang tid at genophænge disse billeder. En sådan sag kan på andre museer ordnes i løbet af ganske få dage.

Der er også udtalelser af fru Hanne Finsen af 3. oktober til Berlingske Tidende i et svar til hr. Jørgen Stegelmann, som er den, der rejser sagen ved læserindlæg i Berlingske Tidende. Hun siger her, at ministerens pålæg eller henstilling er, at hun er blevet bedt om »i vinterens løb og efter mit eget skøn at sørge for, at de fire nøgne vægge igen bliver forsynet med ophængte billeder«.

Jeg mener, at der her er en sådan uklarhed, at vi nu – offentligheden og folketingset – har brug for at få afklaret, hvad der er ministerens hensigt. Hvor frie tøjler er der givet? Jeg kender som avislæser, hvad der er sagt af principielt: der er nogle retningslinjer, der skal udformes, og så har direktøren sin kunstneriske frihed osv.

Når jeg mener, at der er brug for at få denne sag afklaret, skyldes det bl. a. to ting, som jeg må komme tilbage til i mit andet indlæg. Men det skyldes først og fremmest dette, at der er blevet bragt en uheldig uklarhed ind over hele denne sag ved, at man fra visse sider – og det er vel fra direktørens, fru Hanne Finsens, side – har ønsket at benytte Hirschsprungs museums bygninger til udstillinger, i modsætning til bestyrelsen. Jeg formoder da, at ministeren vil respektere fundatsen, som jo går på, at det er Hirschsprungs efterladte samling, der skal være tilgængelig for offentligheden, og derfor er det, jeg spørger ministeren: kan vi regne med helt sikkert, at ministeren sørger for, at det bliver den testamentariske gave, som Hirschsprungs Samling er, der igen hurtigst muligt kommer til at fremtræde i en anstændig form, for ifølge ministeren selv var det jo – jeg citerer stadig pressen – »en flad øretæve« for ministeren at se, hvordan det ser ud i øjeblikket.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg kan svare fru Nathalie Lind, at der ikke foreligger nogen form for uklarhed i denne sag. Det, jeg måtte konstatere under mit møde med bestyrelsen for Den Hirsch-

sprungske Samling i august måned, var, at der foreligger ganske alvorlige samarbejds-vanskeligheder inden for bestyrelsen mellem direktøren for museet og de øvrige bestyrelsesmedlemmer; direktøren er også medlem af bestyrelsen. Disse samarbejdsvanskeligheder må afklares, og jeg søger dem afklaret ved at bede bestyrelsen om at fortolke fundatsen således, at der klart fremgår regler dels for museets drift, dels for kompetence og opgavefordeling mellem bestyrelsen og direktøren. Dette er grundlæggende for en løsning af problemerne på museet. Det vil også fremgå, og det er efter min opfattelse bestyrelsens opgave at formulere de krav, man må stille til museets drift, herunder tage stilling til spørgsmålet om den testamentariske gaves fremtræden på museet. Jeg forventer en sådan tilkendegivelse inden denne måneds udgang, og jeg forventer, at ophængningen er reableret efterfølgende.

Nathalie Lind (V):

Jeg beklager ministerens svar. Der blev sagt »efterfølgende«, og det vil altså sige, at offentligheden skal vente, indtil man har fundet en løsning på de alvorlige samarbejds-vanskeligheder på museet. Jeg vil derfor spørge ministeren, om man virkelig finder, at dette er rimeligt i en tid, hvor der er en, voldsom interesse for guldalderkunst, og hvor vi har et af bestyrelsens medlemmers ord for, at det er muligt at foretage en ophængning, for billederne findes jo, de er, som så berømt sagt, i fru Finsens kælder. Mener ministeren virkelig, det er en tilfredsstillende løsning? Og ifølge Hanne Finsen er der jo hele vinteren til at finde en løsning. Jeg synes, at her kommer det andet spørgsmål, jeg ville tage frem, ind: er staten en troværdig gavemodtager? Her har vi et menneske eller en slægt, som har givet en meget betydelig gave, i dette tilfælde i form af værdifuld kunst, til det offentlige. Så sker der åbenbart det, fordi man har antaget en leder, der har måske større interesse for udstillinger end for almindelig museumsdrift, at man delvis undergraver det, der var formålet med gaven, og jeg synes, at ikke mindst det sidste er dybt alvorligt. Der lever endnu efterkommere efter Hirschsprung, og der er en bestyrelse, som føler, at fundatsen er noget helt grundlæggende for museets virksomhed. Derfor finder

[Nathalie Lind]

jeg det meget utilfredsstillende, at ministeren siger, at man »efterfølgende«, når de engang er blevet enige, »i løbet af vinteren« skal tænke på en ophængning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg skal hertil kort svare, at jeg ser ingen visdom i, at jeg skulle sætte dato på løsnin- gen af en museumsopgave. Jeg har bedt di- rektøren give løsningen af denne opgave den højeste prioritet, så snart særudstillingen på Ordrupgaard er afviklet. Jeg kan fortælle fru Nathalie Lind, at efterkommerne af Hirsch- sprungts slægt, som er repræsenteret i besty- relsen, erklærede sig fuldt tilfredse med den beslutning, som blev truffet under mødet i august.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 2

5) Til *økonomiministeren* af:

Ellemann-Jensen (V):

»Hvorfor har ministeren holdt National- banken uden for arbejdet med udformning af planerne vedrørende kapitaloverførsel til er- hvervslivet fra livsforsikringsselskaber og pensionskasser?«

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Hertil vil jeg svare, at Nationalbanken er ikke blevet holdt uden for arbejdet. Natio- nalbanken har deltaget i det udredningsar- bejde, som blev foretaget i april og maj må- ned, og er derefter på linje med en række andre institutioner og organisationer blevet anmodet om og har haft mulighed for at ud- tale sig om den afgivne rapport.

Når jeg bruger udtrykket »haft mulighed for at udtale sig«, er det ikke tilfældigt, idet Nationalbanken ikke har udtalt sig om rede- gørelsen, men i stedet henvist til et notat, som blev udarbejdet og tilsendt bl. a. mig en uge efter, at regeringen havde nedsat udval- get. Det afgørende for mig er imidlertid ikke, på hvilket grundlag Nationalbanken har svar- et, men at Nationalbanken har deltaget i den forberedende fase og haft mulighed for at udtale sig om den udarbejdede rapport. Med udgangspunkt i redegørelsen af 2. juni 1980 og de foreliggende udtalelser har rege-

ringen drøftet sagen på ny, og det var – og er – regeringens opfattelse, at der er store erhvervspolitiske muligheder knyttet til syste- met. Samtidig var regeringen imidlertid fuldt enig i, at ordningen kunne medføre kreditpo- litiske problemer, og på denne baggrund nedsatte regeringen en arbejdsgruppe med embedsmænd fra en række ministerier med den opgave at skitsere et system, der både tog hensyn til de erhvervspolitiske interesser og de kreditpolitiske problemer. Arbejds- gruppen afgav sin indstilling i begyndelsen af august måned, og efter fornyet drøftelse i regeringen blev jeg bemyndiget til at gå vide- re i drøftelserne med livsforsikringsselskaber- ne og pensionskasserne for at udforme ram- merne for tilbudet. Dette arbejde blev af- sluttet den 25. september med det afgivne tilbud.

Man kan lide eller ikke lide resultatet – og jeg forstår, at hr. Ellemann-Jensen ikke lider det så godt – men jeg kan bekræfte, at Nati- onalbankens betragtninger har vejet tungt i overvejelserne om udformningen af regerin- gens tilbud. På den anden side må det være klart, at et system, motiveret af erhvervspo- litiske synspunkter, ikke alene kan anskues ud fra kreditpolitiske hensyn. Hvis det var til- fældet, ville en regerings politiske manøvre- frihed være meget begrænset.

Ellemann-Jensen (V):

Det var en meget forbløffende oplysning, ministeren kom med her. Den er særlig for- bløffende på baggrund af de udtalelser, na- tionalbankdirektør Erik Hoffmeyer har frem- sat til dagspressen. Jeg kan henvise til nogle artikler i Jyllands-Posten den 28. september og dagbladet Børsen den 30. september, og jeg kan citere fra Børsen den 30. september. Nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer siger – jeg citerer:

»– Vi kom jo til at fremsætte vore syns- punkter i foråret. Vi har ikke været involve- ret siden, formentlig fordi regeringen på for- hånd vidste, at Nationalbanken ville være vrangvillig.«

Der bliver spurgt, om man stadig er mod- stander af tanken, og svaret lyder – jeg cite- rer:

»Vi har først lige modtaget enkelthederne i planen.«

[Ellemann-Jensen]

Der er altså en af parterne, der udtaler sig i hvert fald mindre klart i denne sag, og hvis man hører nøje efter, hvad det egentlig var, ministeren sagde, er det vistnok ministeren, for ministeren påstod jo, at Nationalbanken ikke var blevet holdt udenfor, men havde været med i et udredningsarbejde i april og maj. Jeg vil gerne spørge ministeren helt konkret: hvad er det for et udredningsarbejde? Hvor mange møder har Nationalbanken været med til i forbindelse med dette udredningsarbejde? Hvad er dette udredningsarbejde resulteret i? Og kan ministeren bekræfte, at Nationalbanken ikke har været involveret i det udredningsarbejde, der er foregået i den arbejdsgruppe, der i begyndelsen af august har lagt et resultat frem, og den arbejdsgruppe, der her for kort tid siden har lagt den endelige formulering af det såkaldte tilbud til livsforsikringsselskaber og pensionskasser frem?

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Hvad er det for et udredningsarbejde, Nationalbanken har været med i, spørger hr. Ellemann-Jensen. Ja, det er det store udredningsarbejde, som jeg står med her i hånden, og som er offentliggjort. Nationalbanken har deltaget i det ved kontorchef J. Kjær, og den erklæring, som Nationalbanken kom med, fremsatte den en uge efter, at dette udvalg begyndte sit arbejde. Siden har Nationalbanken selv medvirket i dette udredningsarbejde. Det er sandheden.

Ellemann-Jensen (V):

Så må jeg konstatere, at der er himmelvid forskel på de udtalelser, jeg citerede af nationalbankdirektøren, og det, ministeren lige har oplyst, og det er klart, at den sag må vi forfølge videre. Men ministeren svarede ikke på, om Nationalbanken havde været med i den sidste fase, hvor man havde lavet den tekniske udarbejdelse af det såkaldte tilbud. Det må jeg tage som udtryk for, at det har Nationalbanken ikke.

Så skal jeg minde ministeren om, hvad der står i lov om Danmarks Nationalbank. Der står i § 1, at det er Nationalbankens opgave at opretholde et sikkert pengevæsen her i landet. Og der står i § 7, at den kgl. bankkommissær skal føre tilsyn med, at banken opfylder sine forpligtelser i henhold til loven.

Det er ministeren selv, der er kgl. bankkommissær, og jeg skal spørge ham, om han er enig i, at i det omfang han måtte have holdt Nationalbanken uden for arbejdet med dette såkaldte tilbud, har han hindret Nationalbanken i at opfylde sine forpligtelser og har dermed brudt sine egne forpligtelser i henseende til loven.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Det sidste er jeg naturligvis ikke enig i. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før, og hvis hr. Ellemann-Jensen havde hørt efter mit første svar, ville han også vide, at det var et embedsmandsudvalg bestående af embedsmænd fra forskellige ministerier, der lavede den sidste tekniske udarbejdelse. Det var på regeringens vegne, at det blev foretaget. Nationalbanken har her i landet en selvstændig stilling, som hr. Ellemann-Jensen ved, og når vi i regeringen lader embedsmænd udarbejde forskellige ting, er det regeringens embedsmænd, der gør det på regeringens ansvar. Det, der er en regerings opgave, er jo netop at afveje forskellige hensyn. Det er da helt korrekt, at Nationalbanken har den opgave at varetage de kreditpolitiske hensyn, og det har Nationalbanken også gjort i det omfang, den har givet den udtalelse, den har, og vi har taget hensyn til disse synspunkter. Vi mener derfor, at det er indgået med væsentlig vægt i vore overvejelser om det endelige tilbud. Men jeg gør opmærksom på, at vi ikke kun anlægger kreditpolitiske synspunkter, når vi skal finde ud af, om vi kan skaffe noget mere kapital til investeringer her i landet. Der er også de erhvervspolitiske synspunkter, og dem har vi altså vejet sammen med de kreditpolitiske synspunkter og er kommet til det resultat, som vi har fremlagt som et tilbud.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 3

6) Til *landbrugsministeren* af:

Anders Poulsen (V):

»Vil ministeren bekræfte, at de dele af en jordbrugsbedrifts markvandingsanlæg, som kan afskrives i henhold til afskrivningslovens §§ 18 og 19, er tilskudsberettigede efter loven af 16. juni 1980 om tilskud til nedbringelse af

[Anders Poulsen]

jordbrugerhvervenes renteudgifter (jfr. lovens §§ 4 og 5 samt bekendtgørelse af 19. august 1980 § 6)?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge § 6 i landbrugsministerens bekendtgørelse af 19. august 1980 følger tilskudsberettigelsen de afgrænsninger, som er fastlagt i afskrivningslovens §§ 18 og 19. Definitionen for afgrænsningerne i afskrivningslovens nævnte paragraffer, for så vidt angår markvandingsanlæg, er foretaget af statskattedirektoratet.

Den naturlige følge af direktoratets afskrivningsdefinition sammenholdt med bestemmelserne i omhandlede rentetilskudslov og bekendtgørelse bør være, at et markvandingsanlægs dele, der kan afskrives efter §§ 18 og 19 i afskrivningsloven, også er rentetilskudsberettigede.

Jeg vil samtidig pege på, at det navnlig vil have betydning, at der kan opnås rentetilskud til markvandingsanlæg for malkekvægsbedrifterne i de vest-, midt- og nordjyske områder, som netop er de bedrifter, der dels har størst behov for rentestøtten og dels ud fra en samfundsbetragtning bør støttes.

Anders Poulsen (V):

Jeg vil gerne yderligere begrunde mit spørgsmål. Der er i landbrugskredse opstået tvivl om omfanget af de tilskudsberettigede investeringer i loven om tilskud til nedbringelse af jordbrugerhvervenes renteudgifter. Tvivlen vedrører specielt de forskellige dele af markvandingsanlæg, som jo er forskelligt placerede rent afskrivningsmæssigt, og det kan godt være, at tvivlen er opstået, fordi der under folketingets behandling blev stillet et ændringsforslag om at sidestille markvandingsanlæg med driftsbygninger. Jeg vil også godt sige, at hverken bekendtgørelsen eller vejledningen til ansøgningskemaerne omtaler dette forhold konkret.

For så vidt mener jeg ikke, at tvivlen burde være der, for i henhold til § 6 i ministerens bekendtgørelse af 19. august 1980 bør efter min mening de dele af markvandingsanlæg, som kan afskrives efter afskrivningslovens § 18, være omfattet af rentetilskudsordningen. Det drejer sig om de jordfaste dele af markvandingsanlæg, der afskrivningsmæssigt betragtes som et accessorium til

driftsbygningerne. Men tvivlen er altså til stede, derfor spørgsmålet.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Efter lovens § 2, jfr. §§ 4 og 5, ydes der rentetilskud til investeringer i driftsbygninger. I bekendtgørelsens § 6, som hr. Anders Poulsen også nævnte, er fastsat, at investeringerne, der kan medtages i udmålingsgrundlaget, skal være foretaget i driftsbygninger og installationer, der kan afskrives i henhold til §§ 18 og 19 i afskrivningsloven. Investeringerne i markvandingsanlæg indgår således ikke i udmålingsgrundlaget, da markvandingsanlæg jo ikke er driftsbygninger. Det er derfor uden betydning, at visse dele af markvandingsanlæg kan afskrives som driftsmidler og andre dele kan afskrives efter afskrivningslovens § 18, stk. 1, litra C.

Spørgsmålet var, som hr. Anders Poulsen nævnte det, allerede fremme under lovforslagets behandling i folketinget. Jeg oplyste her, at det ikke ville være hensigtsmæssigt at medtage markvandingsanlæg under loven, selv om vanding er medvirkende til at sikre en stabil grovfoderproduktion. Begrundelsen herfor er, at der til investering i den del af vandingsanlæg, der nedgraves i jorden eller på anden måde bringes i varig fast forbindelse med ejendommen, kan opnås grundforbedringslån med fortrinspan i henhold til lov nr. 166 af 29. marts 1974 om grundforbedringslån. Endvidere kan der til disse investeringer, bortset fra udgifterne til pumper og motorer, ydes et tilskud på 25 pct. af udgifterne i henhold til lov om tilskud til dræning og vanding. Der er til langt den overvejende del af de vandingsanlæg, der er etableret efter 1974, ydet dette tilskud.

Anders Poulsen (V):

Jeg takker ministeren for hans undersøgelse af forholdet, men jeg vil godt sige, at svaret vil skuffe mange, navnlig i de områder af landet, hvor der er en stor husdyrproduktion, nemlig de vest- og midtjyske områder, hvor markvandingsanlæg indgår som en naturlig del af deres husdyrproduktion.

Ministerens svar afføder en lang række afgrænsningsproblemer, langt flere end der er kommet frem i spørgsmålet her, vedrørende alle de dele, man kalder accessorier til driftsbygninger. Lad mig f.eks. nævne, at lo-

[Anders Poulsen]

kaler i bygninger, der ligger i tilknytning til en driftsbygning, og som tjener selve driften af virksomheden, er et accessorium. Det kunne eksempelvis være et lagerlokale i en gartnerivirksomhed, der er et accessorium til selve drivhusene, og der er nu rejst tvivl om, hvorvidt et sådant lagerlokale er omfattet af tilskudsordningen. Principielt er sådan noget som gårdspladser og veje også at betragte som et accessorium til driftsbygningerne, og disse ting er nævnt udtrykkeligt i afskrivningslovens § 18, men der er altså nu også blevet rejst tvivl om, hvorvidt disse dele indgår i tilskudsgrundlaget efter denne lov.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om han agter at undersøge, hvordan disse accessorier i det hele taget er placeret i forhold til rentetilskuddet, og komme med en redegørelse for det, for der vil blive skabt tvivl mange steder på grund af ministerens svar.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Til det sidste vil jeg gerne sige, at hvis man læser bekendtgørelsen, mener jeg ikke, at der er grund til den store tvivl, idet det i bekendtgørelsen udtrykkeligt siges: driftsbygninger med installationer – jeg har ikke bekendtgørelsen her, men så vidt jeg husker, er det ordvalget – hvorefter man modsætningsvis må slutte, at i hvert fald en del af de ting, som hr. Anders Poulsen her nævner, ikke er omfattet. Skulle der være tvivl om fortolkningen af den udsendte bekendtgørelse, vil jeg selvfølgelig forsøge at klargøre det sådan, at der ikke mere kan herske en sådan tvivl.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 7

7) Til indenrigsministeren af:

Hagen Hagesen (KF):

»Ministeren bedes oplyse, hvad han har foretaget eller agter at foretage for at bevare Diakonissestiftelsen på Frederiksberg som et funktionsdygtigt hospital med sygepleje- og økonomiskole.«

Skriftlig begrundelse

Diakonissestiftelsens eksistens er truet af dispositioner foretaget af Københavns kommune, som ikke direkte, men indirekte vil

bevirke en fjernelse af grundlaget for det hidtil så veldrevne og funktionsdygtige hospital.

Diakonissestiftelsen skal bevares. Ingen tvivl om det, men det må bekræftes, at hospitalet kan opretholdes som et egentligt hospital med samme omfang og opdeling som hidtil.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne for en ordens skyld indledningsvis erindre om, at det ifølge sygehusloven er den enkelte amtskommune, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, som har pligten til at tilvejebringe sygehusbetjening af befolkningen inden for området. Det kan ske på amtskommunens egne sygehuse, det kan ske på andre amtskommuners sygehuse, på statens sygehuse eller på private sygehuse efter den pågældende amtskommunes bestemmelse. Det er sygehuslovens bestemmelser, jeg her refererer til. Diakonissestiftelsens hospital på Frederiksberg er et privat sygehus, som altså belægges på grundlag af beslutninger herom fra de indlæggende amtskommuner.

Amtskommunerne skal ifølge sygehusloven udarbejde en sygehusplan, som skal beskrive, hvordan amtskommunen vil betjene sin befolkning, herunder i hvilket omfang det skal ske på private sygehuse, og denne plan skal godkendes af indenrigsministeriet. Så langt nogle generelle synspunkter eller en generel redegørelse.

I hovedstadsområdet skal amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner i dette efterår indsende deres sygehusplaner til Hovedstadsrådet, som herefter med sine kommentarer skal fremsende de samlede planer til indenrigsministerens godkendelse. Udarbejdelsen af planerne skal ske inden for rammerne af den grovskitse for sygehusbetjeningen af hovedstadsområdets befolkning, som er vedtaget af Hovedstadsrådet og godkendt af min forgænger i juli 1979. I denne grovskitse er det forudsat, at Diakonissestiftelsen skal videreføres med et lidt reduceret sengetal i forhold til nu, ca. 250 senge imod nu omkring 290. Det er derimod ikke fastlagt nærmere, hvilke opgaver Diakonissestiftelsen skal varetage. Det skal indgå i de enkelte sygehusplaner, og det er altså dem, der er på vej til ministeriet.

[Indenrigsministeren]

Da sygehusplanerne som nævnt endnu ikke er færdigbehandlet i de enkelte sygehuskommuner, kan det endnu ikke vurderes, hvordan Diakonissestiftelsen nærmere funktionelt kan indpasses i hovedstadsområdets samlede sygehusvæsen i fremtiden. Jeg er meget opmærksom på, at der for øjeblikket foregår overvejelser i Københavns kommune, som indirekte kan få betydning for benyttelsen af Diakonissestiftelsen. Der foregår imidlertid for tiden drøftelser imellem Københavns kommune, Frederiksberg kommune og Københavns amtskommune samt Diakonissestiftelsen om de problemer, der kan opstå, og om deres løsning. Jeg har bedt parterne om at blive orienteret om drøftelserne og deres resultat.

Jeg kan desuden tilføje, at enhver ændring i sygehusvæsenet, som kan have indvirkning på uddannelseskapaleteten for sygeplejersker og andre vigtige personalegrupper, er jeg ganske særlig opmærksom på.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil sige tak til ministeren for den redegørelse om forholdene, som ministeren gav. Jeg er ganske opmærksom på, også da jeg stillede spørgsmålet, at som sygehusloven er, så hører det under amtskommunerne, og i den forbindelse er Frederiksberg kommune en amtskommune, der er tilsynsførende med det private sygehus Diakonissestiftelsen. Jeg er også klar over, at der foreligger en grovskitse, der er vedtaget i det, der vist i gamle dage hed det storkøbenhavnske sygehusudvalg, som jeg har siddet i engang, og som nu altså hører ind under Hovedstadsrådet.

Det er netop denne grovskitse, der får mig til at stille spørgsmålet til ministeren. Ministeren sagde jo her, at grovskitsen var godkendt af ministerens forgænger i fjor, og i denne grovskitse indgår netop bevarelsen af Diakonissestiftelsen, som det blev sagt, med lidt færre senge. Men det, der egentlig er det skrækkelige ved det, er, at der ikke i denne grovskitse indgår noget om, hvad Diakonissestiftelsens senge og øvrige udstyr egentlig skal bruges til. Her er vi ved sagens kerne, og så er det, jeg beder ministeren om at se væk fra alt det formelle og søge at få klaret tingene igennem, så der ikke sker en katastrofe med det velfungerende, højt respekte-

rede lille private sygehus Diakonissestiftelsen.

Det er således, at der kun er et års opsigelse i forhold til Diakonissestiftelsen med hensyn til den nuværende struktur. Skulle det ende med, at man vil bruge sengepladserne til ventepatienter, altså dem, der venter på at komme på plejehjem, og hvor der egentlig ikke foregår nogen særlig behandling, så har man taget grundlaget for Diakonissestiftelsen fuldt og helt væk, for så kan den ikke oprettholde bl.a. det, som ministeren også lagde vægt på, og som han var opmærksom på er af betydning, nemlig sygeplejeskolen. Den er højt respekteret og søgt, og det er en kendsgerning, at vi ikke har for mange sygeplejeskoler, og det er også en kendsgerning, at de, der er uddannet på Diakonissestiftelsen, er gode folk, der bliver i deres gerning relativt længe, forstår jeg, og som virkelig betyder noget i relation til den mangel på sygeplejersker, vi har. Derfor må jeg bede ministeren om at lade alt det formelle være og virkelig sørge for at få taget fat på det.

Nok er der håb om, at der kommer en egentlig drøftelse i gang mellem Københavns amtskommune, Københavns kommune og Frederiksberg kommune, men så vidt jeg har forstået, er den eneste, der indtil i dag virkelig har sagt ja til at tage denne drøftelse, Frederiksberg kommune. De to andre, Københavns kommune og Københavns amtskommune, er ikke inde i billedet endnu, og her er det jeg må bede ministeren virkelig gøre brug af sine store evner og sin erfaring på det kommunale område til at se at få det her bragt på plads. Det haster, for det er af afgørende betydning for den videre kontinuerlige drift af Diakonissestiftelsen, at der sker en afklaring relativt snart.

Vi har været ude for i den senere tid, at små, velfungerende hospitaler er blevet ændret meget i deres brug af den ene eller den anden art. Der er Diakonissestiftelsen nu, og der var Sankt Josephs Hospital, som jeg i øvrigt ikke skal blande ind i det, for et stykke tid siden, og der er andre forhold, som dette ting også har haft med at gøre. Vi skal passe på at bevare de små, gode sygehuse. Jeg appellerer til ministeren.

Steffensen (KrF):

[Steffensen]

Jeg er ganske enig med hr. Hagen Hagensen i de betragtninger, han fremførte. Jeg vil spørge ministeren, om han, hvis der skal ske en reduktion af hospitalspladser i Københavnsområdet, i givet fald har mulighed for at inddrage f.eks. det gamle kommunehospital, hvor man jo nok synes, at der i højere grad er grund til at tage fat på renovering og en eventuel nedtrapning end med hensyn til det velfungerende sygehus, som Diakonissestiftelsen er.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Til det sidste spørgsmål vil jeg gerne sige, at da jeg ikke er forberedt på at svare på spørgsmålet, vil jeg godt lade være med at svare på det – simpelt hen. Jeg skal, hvis jeg skal svare på det, have muligheder for at sætte mig ind i de problemer, det kan rejse, hvis jeg siger ja eller nej.

Jeg vil gerne sige til hr. Hagen Hagensen, at jeg har på sin vis allerede set lidt væk fra det formelle. Jeg har henvendt mig og bedt om at blive orienteret om de drøftelser, der foregår for øjeblikket. Jeg regner med at få en orientering inden længe om de problemer, man ser i det fra forskellig side. Og det er klart, at jeg så vil være meget opmærksom på, om der er noget, der tyder på, at grovskitsen fraviges i et sådant omfang og på en sådan måde, at det kan give indenrigsministeren anledning til at gribe ind. Det vil jeg være meget opmærksom på.

Jeg kan på den anden side ikke tillade mig at se så meget væk fra ansvarsfordelingen, at jeg, om jeg så må sige, går direkte ind i sagen på et tidspunkt, hvor der er udsigt til, at den finder en rimelig løsning uden en form for direkte indgriben fra ministerens side.

Jeg vil altså godt lige vente og se. Jeg har nemlig ikke fået nogen henvendelse, vil jeg gerne sige til hr. Hagen Hagensen, fra nogen af de tre eller fire parter i sagen. Jeg har fået henvendelse fra Diakonissestiftelsen, men altså fra dem, der har ansvaret for sygehusbetjeningen i hovedstadsområdet, har jeg ikke fået nogen henvendelse med anmodning

om at gribe ind i sagen. Men jeg har desuagtet bedt om allerede på nuværende tidspunkt at blive holdt orienteret om det, der foregår.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for det svar, han har givet, fordi jeg synes, det lyder løfterigt, at ministeren allerede har sørget for at bede om en orientering om de drøftelser, som mig bekendt ikke har fundet sted endnu, men som antagelig vil finde sted inden længe, mellem de 3 sygehuskommuner, som jo skal klare tingene i første omgang. Derom er der ingen tvivl.

Jeg synes, det er helt rigtigt, at ministeren allerede nu har bedt om at blive orienteret, og at han også her har tilkendegivet på flere punkter at ville følge dette med henblik på at se, om der sker sådanne fravigelser fra den af ministeren godkendte grovskitse, at der er grund til at gribe ind. Jeg regner herefter med, at Diakonissestiftelsen bliver bevaret som funktionsdygtigt sygehus til gavn og glæde for mange.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Enggaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget *Arentoft* har meddelt mig, at han tager sin anmodning om orlov fra og med den 13. oktober 1980 tilbage.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 9. oktober 1980, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 14.17